Tallinna Uudised

Wäljaastäät. ■ Ilmub 3 korda nädalas: igal teisipäewal, neljapäewal ja laupäewal.

Toimetus ja kontor:
Tallinnas, Suurel turul, rackoja ees nr. 16.
Telefon 724. Postikast 86.
Kirjade adress: Peeneh, „Tallinna Uudised"
Telegrammide adress: Peeneh, Uudised.
Trükikoda: Brokusmäel nr. 1. Telefon 490.

Hinnata kaasanded:
Jutulisa, ilmub iga numbriga.
„Külaline", pildileht, ilmub igal laupäewal.
Adresskalender, seinakalender ja raudtee- ning laewasõidu plaanid.

Peatoimetaja cand. jur. K. Päts'l kõnetund kell 12—1 lõunal.

Iseäralised kaasanded:
Wann. adw. M. Punga toimetusel ilmuw õigusteadlik kuukiri „Seadus ja Kohus" ja Eesti Arstideseltsi kuukiri „Terwis." Kummagi eest tuleb aastas 50 kop. juurde maksta.

1-rbl. juurdemaksu eest saawad lugejad:
Eestimwa Tolurahwa Seadus. K. Päts'i tõlkes.
Prof. R. v. Ihering: „Wõitlus õiguse eest."
J. Estoda: „Keskwalitsus ja autonomia."
Prof. K. Roth: Balcani riistalu rahwaste ajalugu.

„Tallinna Uudiseid" wõib iga päewast tellida, pooliku kuu numbrite hinnaks arwatakse 2 kop, peale selle 10 kop. postiraha. Adressi muutmine 10 kop., kusjuures wana adress ehk selle nummer üles tulewad anda.

Lühemaid kirjatõõsid (alla 1 kirjutuspoogna), mis tarwitamata jäämad, toimetus alal ei hoia. Suuremate tõõde tagasisaatmiseks tuleb mark juurde lisada. Saadetawatel kirjatõõdel peab saatja täielik nimi ja adress all olema.

„Tallinna Uudiste" tellimisehind:

Postiga:	Postita:	Postiga	Postita:
12 k. p. 3.50 kop.	3—k	6 k. p. 1.80 k.	1.65 k
11 „ „ 3.50 „	2.80 „	5 „ „ 1.60 „	1.35 „
10 „ „ 3.— „	2.65 „	4 „ „ 1.30 „	1.10 „
9 „ „ 2.70 „	2.45 „	3 „ „ 1.— „	—85 „
8 „ „ 2.40 „	2.25 „	2 „ „ —80 „	—65 „
7 „ „ 2.10 „	1.85 „	1 „ „ —40 „	—30 „

Wäljamaale aastas 6 rbl., pooles aastas 3.15 kop

Üksik nummer maksab 3 kop.

„Hariduse" kirjastusel ilmus: **Õhu ja pätkese-wannid,** :: :: **mere- ja jõe-supelused** terwise parandamiseks ja tarastamiseks. Dr. med. P. Schebotajew. **Hind 25 kop.**
Peaaladu: Tallinnas, Pihlakase ja Tartuse „Postimehe" juures. 3264

Korteriküsimus meie linnades nõnab laiemaid kawatsusi.

Rahwas põgeneb maalt linnadesse, wiimased laswawad ühes alewikkudega wäga kiirelt ja see kiire laswamine awaldab oma mõju kogu linnade elu peale: elu kallineb meie linnades wäga ruttu, igatahes palju rutem kui linnade elanikkude harilikud sissetulekud tõusta suudawad. Suuremate linnade elanikkudel on õheks tähtsamaks wäljamaksukute allikaks just elufaeme muretsemine. Sarnasamaa rahaminister Miquel, teis enne mainiidärse Frankfurti ülembürgermeister oli, kirjutas omal ajal, tema olla kindlale otsusele jõudnud, et Saksamaa suurlinnades waesemad rahwaliigid enam wõi wähem alalise korteriõiguse all kannatada, mis sagedaste küll ka selle hariliku nähtuse tagajärg olla, et linnades wähemaid korterid tarwilisel arwul ei leidu; kuid alati olla korteriõiga põhjuseks wäikeste korterite eest wõetaw wõrdlemisi liig õrge üür, mis inimest üheltpoolt terwisele hädaohtlikkudese ruumidesse kokku furub, teiseltpoolt wäikemad korterid elanikudega ülearu täis täidab.

Korterikulude ja üleüldise sissetuleku wahekorda peetakse siis loomulikuks, kui korterikuludeks üks seitsmendik sissetulekust läheb. Kui kaugel ei seista meie linnades selleslt loomulikust wahekorrast! Meie linnadel puuduwad korralikud arwusikutseated, mis selgitada suudaksid, kui suur osa sissetulekust harilikult korterikulude katmiseks läheb, kuid nii palju teab igaüks perekond iseenese majapidamisest, et see osa palju suurem on kui üks seitsmendik üleüldisest hariliku kodaniku sissetulekust.

Korteriõõda muutub just siis õige teraweks, kui mõni linn wõi tõõstuse piirkond järsku majandusliselt õitsewamale järjele tõuseb. Kui 1896—1900. a. Saksamaal tõõstuse ja kaubanduse õitseaeg oli, siis tõusis seal suuremates linnades korterite puudus õige õrgemale, mis laialiste kihtide elu seal palju raskemaks tegi.

Wiletsad korteriolud linnades ei puuduta mitte ainult waesemaid rahwakihtisid, waid see on küsimus, mis kõiki elanikkude klassisid puudutab: kõik rahwast laastawad külgehakkawad haigused tärkawad enamaste täistuubitud õhu- ja walguse-waeses korterites, ja külgehakkawad haigused ei tee wahet rikaste ja waeste keskel.

Nii omandab korteriküsimus linnades üleüldise tähtsuse, tema nihtub heategewuse pinnalt kogukondlise omawalitsuse tähtsamate ülesannete hulka. Mis teed tuleks siis linnaomawalitsustel korteriõõda kaotamiseks käia?

Kõige otsekohem mõjuwamaks abinõuks korteriõõda wastu oleks muidugi see, kui linn ise oma kulul korterid ehitaks, millede üürid kehwematele linna elanikkudele üle jõu ei käiks. Sel sihil on ka mitmed linnad wäljamaal oma ülesandeid laienanud, algust oma tööliste tarwis ehitatawate korteritega tehes. Kus aga linn nii jõudsaste laswab, et eraettewõtja ei suuda nii palju wäiffemaid korterid ehitada, nagu seda tarwidus nõuab, seal hakkawad linnad majade ehitajateks.

Muidugi mõista ei suuda üksti linn kõiki wäikesid korterid, nii palju kui neid tarwis läheb, ise ehitada, waid seeünnib ainult ajutise toetamise nõul ja senikui tungiw tarwidus seda nõuab.

Palju laiemalt ja mitmekesisemalt wõiwad linnade omawalitsused oma ülesandeid korteriküsimuse alal siis täita, kui nad oma wõimu ja majanduslisit toetust korteripuudusse wastu wõitlemises kaudselt mõju awaldada lasewad. Kudas seda teha, selleks on wõimalused wäga mitmesugused, neist tähendame ainult nende peale, mis laienaiamatusel on.

Korteripuudusti eemale õrjuda püütakse wäljamaa linnades kõige pealt omaabi korralduste abil, neist on kõige tähtsamad mitmetaadi ehituse-ühisused, mis õige sagedaste hoiu-ühisustega koos töötawad. Niisugused ehitus-ühisused wõiwad Erfurti bürgermeistri Lange seletuse järele korteriõõda wastu wõitlemises õige tuntawal wiisil abiks olla, peale selle on nende mõju ühiselulisleit õige soowitaw, nii et linnawalitsused niisugusid ühisusi igapidi toetama peaksid.

Kui laialt, näituseks, Saksamaal sel ühistegewuseharul tegew oldakse, seigub juba selleslt, et Rheini maakonna linnades ainult seitsme aasta jookful niisuguste ühisuste arw 35 pealt 116 peale tõusis. Kuni 1902. a. lõpuni olid seal ehituse-ühisused 27½ miljoni marga eest 3543 maja 8200 perekonna tarwis ehitanud.

Linnad toetawad neid ühisusi mitmel wiisil: üks jagu linnawalitsusi ei nõua ühisuste käest uulitsaehitamise kulusid, mis kõik muud majadeomanikud on kohustatud linnale maksma, wõi ühisuste majad jätetakse majawaksust wabaks, wõetakse odawat weeraha. Õige palju linnasid ostawad ehitusühisuste käest osatähtesid; nii ostis maini-äärse Frankfurti linna walitsus ehitusühisuse käest 2000 osatähte, iga osatäht 1000 marka wäärt, nii siis 1 milj. rubla eest.

Weel laiemale alusele on need linnad korteriõõda waštu wõitlemises astunud, kes sel sihil oma maapolitikat on uutele alustele hakanud rajama, nimelt oma maid põlisele ehituserendile hakanud andma. Niisugune ehituserendi edendamiseks on mõned linnad oma ehitusfaasjad asutanud, kust neile ehitamiseks laenu antakse, kes teatawaid laiemaid põhjusmõtteid oma majade ehitamisel täidawad. Frankfurti linn asutas 1 milj. marka suure ehitusfaasja. Ei ehitaja pärandatawa ehitusrendi-õiguse pantimise teel harilikult ⁷/₁₀ tarwilisest ehituserahast eraimeste käest wõib saada, siis tahab ehituse-faasja oma poolt ³/₁₀ tarwilikust summast hüpoteegiwõlaks anda, nii et pärandatawale ehitusrendile wõetud maa pidajal ainult ¹/₁₀ ehituserahast tarwis läheks. Nii muretsed seal linn ehituseks maad ja kapitali.

Düsseldorfi linn tegi otsuseks 20 milj. marka selleks laenata, et korteriõõda wastu laiemalt ehituselaenu anda, linn wõtaks laenude pealt ainult ¹/₂ % õrgem kui ta ise laenatud raha eest maksaks, nii oleks see laen ikkagi õige odaw. Ja Preissi walitsus teatas selle ettewõtte kohta, et ta Düsseldorfi linna poolt korteriõõda wastu kergenduseks ettewõetawat katset elawa rõemuga terwitada ja heameelega walmis olla linnale 20-milj. margalise laenu tegemiseks luba nõutama. Dresdeni linn asutas omale hüpoteegipanga, mis koime aasta jookful 19 milj. marka wõlga majade peale wälja andis ja selle wõla eest 4—4½% nõudis.

Ilgi Soome linnad, mis mitte iseäranis ruttu ei kaswa, on wiimasel ajal hakanud majaehitamise kapitalisid asutama, selleks linnalaenusid tarwitades. Nii otsustas Helsingi wolikogu 2 milj. marka suurt ehitamiseksfat asutada, millest wäikesemate korteritega majade ehitajatele oleks odawamalt laenu antud. Turu linn on ehituseühisuse osanikuks hakanud ja ise kaks suuremat maja ehitanud, kus tiistist põdewad nooredmehed ja neiud wõisid odawamalt häid korterid leida. Wäikene Porwo linn asutas 50-tuh. margalise kapitali, millest töörahwa korterite ehitajad 4½% laenu wõiwad saada.

Kes linnaomawalitsuse ülesandeid sel sihil laiemalt waadelnud, see näeb, et õige ruttu linnade ülesanded sel alal laienewad. Ainult meie Balti linnad ühes Wenemaa linnadega ei awalda mingiguguit tundemärki, mille järel otsustada wõiks, et ka siin omawalitsus korteritepuudusie ja korterite terwiswastaste omaduste wastu tahakkis abinõusid otsida. Wene suuremates linnades on juba selleslt kond oma jõudulisi koondama hakanud, et ühisuste abil majasid ehitada, meil ei olda ta selleks asjas midagi ära tehtud. Meie linnad laswawad aga jõudsalt, ühes sellega laswab ka korteriõõda, ei wõida enam waifides sellest mõõda minna, kui wiimaks inimeseid kui silgud tündris peawad elama. Mis meie linnad sel sihil wõiwad teha, selleslt teinekord pikemalt.

Öpereis ülewenemaalisele näitusele Kiiewis.

M. A. Öpereisi ülesanne on ofawõtjate filmaringilaiendada ja hariduslt wõerfilt saadud teadmistega täiendada. Öpereisi wäärtust tähendab wäga trehwawalt ka Eesti rahwa wanasõna: „Oma film on kuningas". Selleslt wäärtuseslt aru saades hakatakse ikka sagedamine öpereisilisi toime panema, küll todumaa ja riigi enam haritud nurkadesse, linnadesse, näitustele ja ka wäljamaadesse. Ilgi külakoolide õpilased wiiaffe kubermangulinna, et külaelanikka linnlinna ehituste ja asutustega tutwustada. Öpereisile toimepanemisi toetawad juba omawalitsuse asutused, selleslt, ja ka riigiwalitsus määrab selleks summastid ehk tuleb muul wiisil wastu.

Öpereisile toimepanijate tähelepanemisi tõmbab tänawu ülewenemaaline näitus Kiiewis oma peale. Nimetatud näitus saab oma suurusesse, mitmekülgsuse ja õpetlikkuse poolest kõik senini Wenemaal toimepandud üleriikilised näitused warju jätma. Näituse toimekonnal on palju abinõusid käepärast, mis head kordaminekut kindlustawad, nagu: hulk haritud jõudusid, suured abitahad, laialdane ofawõtmine, geograafilise seisukoht jne. Mitte üksi eraisikud ja ettewõtjad ei ole wäljapanijate hulgas, waid terwe rida omawalitsuse asutusi, selleslt, ühisusi ja walitsuse-asutusi.

Ühes näitusega peetakse ka terwe rida kongresisid ära, kus põnewamaid päewaküsimusi põllumajandusest, tõõstusest ja kaubandusest arutatakse. Senini on juba 16 kongressi töötawa kokku seatud. Muist nendest on üleriikilised, muist lokalised.

Peale näituse pakub Kiiewi linn ise palju huwitawat ja waatamise wäärilist oma asutuste ja ehituste poolest. Wene ajaloos on Kiiew üks tähtsamatest linnadest ja on suurusse poolest neljas linn Wenemaal, temas elab praegu üle 568 tuhande elaniku, peale selle weel sõjawägi.

See kõik on tõmbejõuks.

Näitusetoimekond on juba aegaste öpereisijate peale mõelnud ja selles asjas sammusid astunud. Põõrati walitsuse poole palwega, et raudteedel öpereisijatele hinnaalandusi (¹/₃ hinnaga) antaks. Omalt poolt kuulab sellekohane toimekond korterid walmis, tahetakse wõimalikult kooliõpilastele koolimajades hinnata korterid walmis kuulata, teistele wõimalikult odawaid korterid.

Öpereisiseltskonnad, kellele iseäralised tingimised tehtakse, wõiwad olla: kooliõpilased, kooliõpetajad, tõõlised ja talupojad. Ühes seltskonnas peab kõige wähemalt 10 ja õige rohkem 50 osawõtjat olema. Rendele on näituse waatamine nelja päewa jookful maksuta, mispärast sealt poolt weel seletusendjad ja juhatajad kaasas käiwad. Ühtlasi näidatakse ta linnas waatamisewäärilisi kohtasid.

Kõiki seda kokku wõttes tohits küll soowitada, et ta meie ärksamad põllumehed ja tõõlised ülewenemaalist näitust waatama läheksid. Siin on wõimalus oma silmapiiri laiendada. Ei teeks sugugi paha, kui ta tee peal peatada ja ümbruskonda tähele panna. Meie õpiksime mõndagi, wähemalt oma ja teiste tõõd ja tegewust õieti hindama.

Meie põllumeeseteseltsid nii riikad küll ei ole, et nad suuremaid öpereisiseltskondi oma kulul linna suudaksid saata. Kui raudteel III klassis ¹/₄ hinnaga sõita saab ja Kiiewis odawad korterid ja sõõgimagad walmis kuulatakse, siis ei tõuse reisikulud mõnekümnest rublast mitte suuremaks. Aga selleslt kulust saab nii mõnigi põllumees üle. Minu arwates oleks selleslt küll, kui põllumeeseteseltsid reisiseltskonna tõõlisile oma peale wõtaksid, selleks oma ümbruskonnas kihutusetõõd teeksid ja ka Kiiewi näitusetoimekonnaga kirjawahetusesse astuksid ja soowitawad kergituseld oma inimestele wälja tingiksid. Toimekonna poolt saadetakse tarwilised teated selles asjas soowijatele hinnata koju tõtte.

Ka wõiksid üksikud põllumeeseteseltsid, kes näitusi toime panewad, oma ajemikka näitusele saata: nii suure näituse peal leidub paljugi, mida tähele panna ja tulewikus meie juures lafuga wõib tarwitada.

Näitusetoimekonna adress on: Комитетъ Всероссійской выставки 1913 г. въ Кіевѣ.

Linna-omawalitsuse wõitlus kõnkaga.

Harkowi linna omawalitsus ruttab wiimastel aastatel otse hiiglasammudega linnas uuenduisi ja parandusi läbi wiima. Praegu on käil: kanalisatsioni sissekeadmine, kaetud turu ja elektriraudtee ehitamine jne. Elektriraudtee ehitusel oli senini suur takistus ees. Peaulitsatel ei hobu- ja elektriraudteede ehituse digus 30 aasta peale Belgia aktsionäride seltsile müüdud ja selle „konka" rühth siis ka fiiamaani mõõda suure linna elawaid uulitsaid. Wõib olla, et Harkawi „konka"-ehk Tallinna nimekaimuft ja ametiwennaft mõnegi asja poolest paremal järjel on, kuid nälgimud hobusekondid, nende alatine piinamine wähene wagunite arw ja selle mõjul tõstsuubitud wagunid, — kõik see ajas harkowlaste ilu kurguni täis. Haruldane õksmeel walitses linnas „konka" kohta: linn tuleb ühel ehk teisel teel selleft „wana aja jäämusest" ¹/₄ puhastada. Linna-omawalitsus tegi siis belgiastele hoburaudtee äraostmiseks ettepaneku, aga selts nõudis kuulmata kõrget hinda, 4½ miljoni rubla. Nähes, et sel kombel Belgia ükseft ei pea, hakkas linn teisiti peale: ta ehitas hoburaudtegea kõwuti jookswatele uulitsatele elektriraudteed ja wõitis sellega suure osa „konka"-sõitjatest ja tulusft omale. Belgia selts kaebas selle peale linnaomawalitsuse kohtusse, sest kontrahi järel olla paralell-uulitsatel raudtee ehitamine seltsi eesõigus. Aga kohus otsustas, et tal see eesõigus ainult teiste ettewõtjate, mitte linna enese ees on. Kui selts ei ehita, siis on linnal õigus seda teha. Ja selts ei taha selle 10 aasta pärast, mis kontrahi lõpuni jääb, enam hakata ehitama. See mõjus. Kohe alanes „konka" hind. Ja kui siis wiimaks linna-omawalitsus ähwardas uulitsad, kus „konka" liigub, asfaldiga üle teha ja elektriomnibusid käima panna (omnibused ei olnud 20 aasta eest tehtud kontrahis ette ära nähtud), siis ei aidanud belgiastel muud, kui andsid alla. Hind alanes 2.225.000 rubla peale. Linn aga pakkus 2.100.000 ja „mitte kopikatki rohkem". Küll patusid seltsi esitajad juurde lisada, sest muidu ei wõida seltsi aktsionäridele wälja maksta, aga linna esitajad ähwardasid läbirääkimste katkjatmisega ja asfaldiga. Selts andis järele ja 20. mail leipti hinnaga kokku. Seega läheb „konka" 1-sest juunist 2.150.000 rbl. eest linna tõtte (50.000 rbl. lisati mõnefuguise inwentari eest juurde). Esitajate leping luseb linnawolikogus ja Belgia aktsionäride seltsis lõpuliku kinnitamise alla. Harkow hingab kergemalt: wõimaks ometi! Ja seda tuleb jällegi Harkowi edumeelse, energialine linnawolikogu ja linnaameti arwesse panna. A. S.

Weel Pärnu walimisest.

(Wastusels A. Jungile „Tall. Teat." nr. 103).

Et selles asjas erapooletule alusele jääda, peab ettekarwamistele wastu astuma, mida hr. Jung oma kirjas minu kohta ette tuua on tarwilikuks pidanud: 1) Mina ei ole kirjagil Jungi isiku kohta ütelnud, nagu ei tohiks ta walimistes tegew olla ehk nagu tikuks ta oma isikuga liiga ette, et sel teel sakste armualusels saada ja nii wolikogusse peafeda. Hr. J. on „M. Kodum." toimetaja, seega ajakirjanik, ja iseenesest mõista, nii siis ka oma seljataga seisjate waadete kandjats. Kui ma eeltaste ja kadakafaksete ühenduse tagamõttest kõnelesin, siis täis see selle woolu omaksipidajate kohta üleüldiselt, nii et hr. Jungi isiklik wägipulgawedamine minuga sellepärast täitsa ülearune on. 2) Hr. Jungi süüdistus, nagu oleks minu kirjutus „Tall. Teat." nr. 87. inspireeritud, ei ühe teatud isiku ülesäsitus tema wastu, kellele tema, Jung, mingisugusel karunaaga jagamisel tee peal ees olewat, on põhjendamata kahtlustus, mille alguft mujalt otsida ei saa kui tema enese ettekujutusest. Ajalehe kirjasaatjana olen asjalugude kirjelduses erapooletule seisukohale jäänud, kui ma aga arwustawalt teatud tüismustes olen seisukoha wõtnud, siis tegin seda täieste iseseiswalt.

Kui ma Eesti ja kadakafaksete ühenduse warjukülgede peale tähendasin ja ütlesin, et see eestlastele tardetaw on, siis tegin seda Pärnu olusid silmas pidades ja elust saadud kogemuste põhjal. Ei tea ta Pärnus keegi, kus neid ühenduseofalisi wõib leida. Ütleme, eestlased tahawad saksastatud eestlastega ühineda ja saadawad oma saadikud selleks — kuhu? Muidugi Pärnu linnaametisse. Teist kohta ei tea ju keegi juhtada, kust seesugune rühma kehtkohta wõib leida. Seit Pärnu Saksa seltskonnas weel mingisugusid wahesid selles asjas ei ole. Oleme farnast taktikat tarwitanud, tullafe ehk loodetawaste ka meie alandlikule palwele wastu. Soowitakse siis tõeste, et meie Pärnus palujatena praegusse linnawalitsuse ette astuksime?

Jääks järele ühenduseotsimine weerewa elemendiga ehk nendega, kes Saksa seltskonnas wasturinnas on. Neid on aga Pärnus, kus sakste keskel nurisemise peale waatamata wali ühtehõidmine walitseb, raske leida. Kõigile on weel tuntud Waldhofi solgiwee-manöwer meeles: korjati sakste keskel allkirju, et wabriku peale jõewee riikumise pärast kaebada. Korraga kadus see kõik ja linnawolikogu koosolekul kõideti linnaameti senised sammud Waldhofi asjas jällegi heaks. Sel puhul toonitati suurtest lõhedest Pärnu Saksa seltskonnas, kuid tainem pealtwaataja osa kahtles ja — õige oligi. Sellepärast on sarnane Saksa element weerewad kiwid, mis wiimasel silmapilgul alt ära wõiwad lipiata ja sind poriste kahutada.

On sakste keskel oma juhtide politika wastu rahulolematus, mis teelab neid siis eestlaste rühmale oma heale andmaft? Hr. Jung ütleb, et siin eestlaste rahuwusline liialdus süüdi on, mida saksastatud eestlased eestlaste wõimulepeasemisel kardawad. Siin on kogemata ofad ära wahetud. Pärnu on weel puhaswerd Saksa linn, nagu neid 50 aasta eest Baltis igalpool leida wõis. Eestlaste peale waadatakse siin alati kui teise järgu kodanikkude peale. Sellepärast ditseb siin oma wanemate salgamine lopsakalt edasi. Tuleb weel palju tõõd teha, et Eesti seltskond Pärnus Saksa mõju alt wabaneks ja olukord oleneks, kus seltskond seltskonna kõrwal oma loomukohaselt asuks ja mitte nagu nüüd, kus saksad juhiwad ja eestlased ainult maksumaksjad on. Seda eestlaste enesewabanemise protsessi nimetawadki saksalsed rahwuslikeks sallimatuseks. Kudas on sellepoolest saksaste eneste pool lugu? Täpiealne rahwusline wahetegemine ditseb seal praegu oma täielises suurutses. Eesti selts „Endla" ehitas omale teatri ja kontserdisaali, mis oma mõnufuse ja otstarbekohafuse poolest Pärnu oludes midagi soowida ei jäta. Saksalsed hoiawad kawakindlalt neist kunstnikkudest kõrwale, ka wõerfilt tulles Pärnu Saksa publikumi filmas pidades „Endla" saali tarwitawad.

Hiljuti lasti sakslane notariuse kohalt lahti — liig korratu asjaajamise pärast. Nüüd aetas tõnnaamet selle meie linnasekretäriks, ka endine linnasekretär notariuseks hakkas. Olgu neist näitusest. Sellepärast on weel enneaegne kõnelema tulla, nagu peaks eestlased rahwuslist politikat jätma. Muidugi peab meie rahwusline politik linnawalitsuse piirkonnas õigiaste ühiseluliste nõuetega kõlõlaes käima. Eestlaste küüdistamine selles asjas paistab liig ülespuhutud olewat ja on mõnefuguste tagaplaanide kattets wälja mõeldud.

Hr. Jung toontab, et senisein walimisi Pärnus kõtsarinnalisest on aetud, peaasjalikult eduerakondaste poolt. Asi peaks laialaste huludade koonduse pärait olema. Selle poolt olen ka mina, ehk küll hr. J. mulle kõtsarinnalisest ette heidab. Asi selgub aga kohe, kui lähemalt küdetud 1905. a. walimiste „demokratlisi lahkpüüdlasi" waatama hakkame.

1905. a. linnawaliimiste aeg ja hiljem ei olnud Pärnu Eesti kodanlises seltskonna osas weel neid wooluisid kui praegu (eduerakondaleed ja „Meie Kodum." hra Jungiga eesotsas). Olid olemas „punased" ja „mõõdukad," wiimastest fündis eduerakond, kust hiljem tema wastaswool wälja kaswas, misfuguise areemise läigu ka hr. Jung ise kaasa on teinud.

1905. aastal oli Pärnus linnawolikogu walimiste wastu huwitus küll õige suurem, mille poolest järgmised walimised 1909. a. taugele taha jäid. Ilgi kõrwaline wäikemajaperemeeste kogu, keda praegu õige parema kihutusetõõga raske on elewile ajada, oi 1905. a. tihamas. Eestlaste wõitu loeti juba siis enne healetamist kindlaks, kuid üle 55 fündisid imed: wiimaksel walijate koosolekul seati kandidatide nimekiri ühel meelel kokku. Pärast seda tehti aga teatud ifikute poolt ettepanek nimekirja muuta, sest ei wõidawat ju ometi farnaste ifikute tõtte, nagu neid nimekirjas leidub, linna-warandusse üle walitsemisit uskududa. Muidugi ei oleks tohitud walijate seljataga nimekirja muutma minna, kuid seda tehti, ja hr. Jung peaks teadma, kes selle kangelasteo kordafaatjad olid. Kõige selle tagajärg oli, et kolmas kandidatide nimekiri ilmus, kus fatsaste nimekirjast 17 kandidati üles tähendatud olid, mille wastu saksalsed muidugi midagi ei olnud. Ja neid kandidaadid olid peale ifikute eestlaste, kõik Saksa meheds. Sarnane lahtuminef andis Saksa erakonnale wõidu waewata füüle. Eestlased kaotasid, olgugi wäga wäikesesse wähemusesse jaotamisega. Nõnda läid selkorral „lahtpüüdlased" oma wendi — eestlasi, aga mitte saksasi, nagu hr. Jung uhkustades nimetab. Kui õieti aru saada, awaldatakse „lahkpüüdlastele" sümpatisit poolehoidmisit ja nimetatakse Eesti erakonda, kes kõigest 15—20 hea t wähem sai, kitsarinnalisels kildkonnaks. Igatahes julge otsustamine!

Küsime aga, mis ei lepitud kandidatide asjus kokku? Ja wastatakse eestlased ei suuda „laialisele alusele" jääda, sellepärast wõis ennem Saksa erakonnaga ühes minna. Ka Läti Weinberg Riias on oma arwates „laialisel" alusel.

Mispoolest oli 1905. a. walitud wolikogu oma eelkäijatest parem? Kas ei pandud just tema ajal suured maamüümised Waldhofile toime jne., mille läbi tõõstuse tõulule Pärnus hoop anti? Kuhu jäi siin wastaswool Pärnu wolikogus? Näha on, et siin ainult paik paiga asemele oli nõelutud.

Tuleaste walimiste eellet meeleolu Pärnus tähele panres wõib kitts nimetada, et nüüd erakondlase kaldumuste eest piinlikult tabetakse hoida, misfuguft asjaolu 1909. aasta walimistel küllalt arwesse ei wõetud. Kuid elu teeb targafs, läinud aegade näitlik õpetus on tulewikule alusfs. Sellepärast on fündmata taktika ja asjata weesegamine hr. Jungi poolt, kui ta ikka ja ikka jälle erakondlist mustapefu Pärnu eduerakondlastega loputab ja seega walimiste ajaks erakondlsi lõhefid awada püüab. Sellepoolest peaks tallinnalastelt õpetuft wõetama, kus sarnastes asjades eeskujulelt sammu peeti. Ei tule mul mõttesfegi siin kohal eduerakondlasi kaitsema ja nende wanu pattusfid puhtaks pesema hakata, kuid on aegafid, mille kohta rahwa sõna tabawalt tähendab: „Kes wanu asju meelde tuletab, sel' film peaf wälja!"

Pärnakas.

Wäljamaalt.

Kudas lordiks saab.

Nagu „Russkaja Molwa" Londoni kirjasaatja kirjeldab, on lordiks saamine õige lihtne, ainult üht asja, seda üht asja on tarwis — raha.

Parteid tarwitawad Inglismaal wäga palju raha. Iga rahwasaadiku walimise peale kuluda parteil umbes 10.000 rubla. Iseenesest mõista, läheks üksikul parteilitkmel nende kulude katmiseft ojamõtmine liiga raskeks. 1910. aasta walimistel kulutanud parteid üleüldise 20 miljoni r. ära; aasta pärast olid nued walimised, mis jälle niisama suuri summasid nõudsid.

Tähendab, parteid peawad rahalise jõu poolest wäga tugewad olema, kui nad heade tagajärgedega walimisewõitluseft wäga tahawad tulla.

See on ainult wõrdlemisi wäike summa, mis partei liikmemaksuft kokku tuleb. Parteid ei awalda kegi, peale tõõlisteportei, oma kassaarandeid ja iseg liikmed ei tea oma partei sissetulekuft peaaegu midagi.

On awalikuks tulnud, et parteid wäga suuri summasid ühest ärift sisse wõtawad, et nad nimelt lordide aunimesid müüiwad.

On kegi meeg tõõstuse wõi kaubanduse alal heale jalale peafenud, annab ta siis finna heategewaks otstarbeks summakesi, siis on ta lordi nime saamiseks fui seltskondlik „heategija" küps. Aga ta ei saa seda nime ainult awaliku heategewuse eest; ei, ta peab ka „falaja" head tegema, eesriide taga selle partei juhatusega läbirääkimisesse astuma, kelle kaes walitsus. Siis antakse talle wiimaks walitsuse poolt lordi nimi ja selle eest ohwerdab ta hariilikult miljoni, mis partei kassaisse läheb. Nii siis miljon lordi nime eest.

On aga ka ohawamaid aunimesid, kelle kukkur „lordi" ei jõua omandada. Nii näitusefs wõib baroneti nime (annab õiguse sirifs nimetatud saada; aunimi läheb ka lastele edasi) 300.000 rubla eest muretseda.

Rüütli nimetus (annab õiguse sir'iks nimetatud saada, aga ei ole pärandataw) maksab kõigest 150.000 rubla.

Olid olemas „punased" ja „mõõdukad," wiimastest fündis eduerakond, kust hiljem tema wastaswool wälja kaswas, misfuguise areemise läigu ka hr. Jung ise kaasa on teinud.

1905. aastal oli Pärnus linnawolikogu walimiste wastu huwitus küll õige suurem, mille poolest järgmised walimised 1909. a. taugele taha jäid. Ilgi kõrwaline wäikemajaperemeeste kogu, keda praegu õige parema kihutusetõõga raske on elewile ajada, oi 1905. a. tihamas. Eestlaste wõitu loeti juba siis enne healetamist kindlaks, kuid üle 55 fündisid imed: wiimaksel walijate koosolekul seati kandidatide nimekiri ühel meelel kokku. Pärast seda tehti aga teatud ifikute poolt ettepanek nimekirja muuta, sest ei wõidawat ju ometi farnaste ifikute tõtte, nagu neid nimekirjas leidub, linna-warandusse üle walitsemisit uskududa. Muidugi ei oleks tohitud walijate seljataga nimekirja muutma minna, kuid seda tehti, ja hr. Jung peaks teadma, kes selle kangelasteo kordafaatjad olid. Kõige selle tagajärg oli, et kolmas kandidatide nimekiri ilmus, kus fatsaste nimekirjast 17 kandidati üles tähendatud olid, mille wastu saksalsed muidugi midagi ei olnud. Ja neid kandidaadid olid peale ifikute eestlaste, kõik Saksa meheds. Sarnane lahtuminef andis Saksa erakonnale wõidu waewata füüle. Eestlased kaotasid, olgugi wäga wäikesesse wähemusesse jaotamisega. Nõnda läid selkorral „lahtpüüdlased" oma wendi — eestlasi, aga mitte saksasi, nagu hr. Jung uhkustades nimetab. Kui õieti aru saada, awaldatakse „lahkpüüdlastele" sümpatisit poolehoidmisit ja nimetatakse Eesti erakonda, kes kõigest 15—20 hea t wähem sai, kitsarinnalisels kildkonnaks. Igatahes julge otsustamine!

Küsime aga, mis ei lepitud kandidatide asjus kokku? Ja wastatakse eestlased ei suuda „laialisele alusele" jääda, sellepärast wõis ennem Saksa erakonnaga ühes minna. Ka Läti Weinberg Riias on oma arwates „laialisel" alusel.

Mispoolest oli 1905. a. walitud wolikogu oma eelkäijatest parem? Kas ei pandud just tema ajal suured maamüümised Waldhofile toime jne., mille läbi tõõstuse tõulule Pärnus hoop anti? Kuhu jäi siin wastaswool Pärnu wolikogus? Näha on, et siin ainult paik paiga asemele oli nõelutud.

Tuleaste walimiste eellet meeleolu Pärnus tähele panres wõib kitts nimetada, et nüüd erakondlase kaldumuste eest piinlikult tabetakse hoida, misfuguft asjaolu 1909. aasta walimistel küllalt arwesse ei wõetud. Kuid elu teeb targafs, läinud aegade näitlik õpetus on tulewikule alusfs. Sellepärast on fündmata taktika ja asjata weesegamine hr. Jungi poolt, kui ta ikka ja ikka jälle erakondlist mustapefu Pärnu eduerakondlastega loputab ja seega walimiste ajaks erakondlsi lõhefid awada püüab. Sellepoolest peaks tallinnalastelt õpetuft wõetama, kus sarnastes asjades eeskujulelt sammu peeti. Ei tule mul mõttesfegi siin kohal eduerakondlasi kaitsema ja nende wanu pattusfid puhtaks pesema hakata, kuid on aegafid, mille kohta rahwa sõna tabawalt tähendab: „Kes wanu asju meelde tuletab, sel' film peaf wälja!"

Pärnakas.

Annimede müümine ei ole Inglismaal juureks laadufeks; selle wastu on Königlund ja Firjutatud, aga senini asjata.

Inglise walitsew partei wõib aga enese anks üteldo, et lordi ja muu annimeid mitte üffi raha eest ei anta. Umbes pooled lordideks tõstetud iikutest faada need annimed ilma rahata. Ilma rahata antawat lordi annimi ka partei pea-agendile, kes kõik parteifaladused teab ja feda fellepärast õige kardetaw oleks ilma annimeta jätta.

Kaugemalt riigist

Metsapõlemine.

Statisst, Luuga kreisist kirjutatakse meile järgmisst: Tihti on siin pool metsapõlemisi. Iga päew wõib taewa poole tõuswaid suitsupilwesid näha. Kuid õõgefuurem metsapõlemine oli 20. mail. Wersta kaks külast eemal olewas metsa osas tõusid lekkpaewa ajal suitsupilwed üles. Küla elanikud ruttasid tuld kustutama. Mets on siinse mõõnika omandus, kuid maharaiutud palgid, mis kewadel olid ärasaatmata jäänud, olid ühe Narwa äri poolt ära ostetud. Kuiwanud männapuud ja kaswanwad kadakad palkusid tulele head moona. Tuli lagunes suure kiirusega laiali. Inimeste kätted tuld takistada jäid asjataks. Ja kaitetõõd ei tehtud ka tarwilisel wiisil. Kuid korraga muutus tuul ja puhus tule tüta poole. Ei läinud tundi aegagi mööda, kui tüta hooned õõge fuuremas hädaohus seisid. Tuletõrujujad ja pealtwaatajad põgenesid hirmuga pälewalt metsast, sest et tulel liiga lähedal olid ja miitsugust muutust ei oodanud. Hakati tuld teisest kiljest tõrjuma, kuid see oli wõimata. Ei jäänud muud järele, kui metsa lähedal olewaid elujooneid ja mõisat kaitseda. Ifeäranis fuures hädaohus oli inimeste haigemaja. Ta seisab metsa lähedal, kuna aga loomahaigemaja ja mõisa eemal on. Nende tagant algab küla. Teistest küladest tulid talupojad pritsidega appi. Suure waewa peale läks korda tuld haigemajast weidi eemal olewas metsas seisma panna, nii et hädaoht ajutiseks mõõda oli. Oleks haigemajad ja mõisa põlema läinud, siis ei oleks enam wõimalust olnud tuld takistada. Elanikkudel oli kraam wankritele laotud, et tulealgul kohe seda eemale wiia. Kõik küla oli naiste ja laste nuttu täis. Mängifuguled rahustused ei aidanud nende kartust waigistada. — Õõtuks õõudeti tulele lõpulikult piiri panna. Kuid kõige hädaohtlikum mettaoja jäi tuleft puutumata nii et külal, kui tuul faalt poolt puhub, tõsist hädaohtu karta on. Seda rohkem, ku tuli weel heinategemise ajal lahti peafeb. Inimesed on siis tööl, igal pool leidub kuiwanud heina ja rohkeste kuiwanud mahalõigatud metsa. Talupoegadel tuleks haigemajade taga olewalt metsa osast praht ja maharaiutud puud ära wedada ja selwiisil tule korral fäla terweks jäämist kindlustada. Kuid miitsugust tegewust wõrd Wene talupojalt waewalt loota. Ta on senimi õõge selle wastu tuim ja faab hädaohust aimult wiimasel silmapilgul aru. Kuid miitsugune arusaamine on fuuremalt ofalt alati hiline. —

Kohutawat, aga ühtlasi ka ilusat pilti pakub metsapõlemine. Ta waatad aineti ja ei fuuda pilku kõrwale pöörata. Seisad ühel kohal ja imestad puid mõõda ülesronimate ühe pau küljest teise otsa hüpawate ja maad mööda edasiminewate tulekeelede üle. Päike paistab läbi musta suitsu pilwede lillapunaka ratta näol, ilma ümber olewa walgusterata. Kõik see wangistab meelt ja fünnitab torcdat waatepilti, kuid ühtlasi ka meeletut hirmu. Hirmu juurde feltsib ka weel halemeel tule ja suitsu ees olewate lindude üle, selle hädakita ähku tõidab, nõrgalt tule mõõa teeli wälja kõstes. Ahel.

Peterburist.

Professor Holodnjaki perekond. Aprillikuus teatas professor Holodnjak politseile et ta poeg, jõjawõe arsttõeduse kõmanda kurjute ülõõpilane on ära fadunud. 27. aprillil toodi linna barafi haigemajasse kellegi nooremehe furnukeba, fellel jõjawõe arsttõeduse akademia üliõpilane fõjas olt. Wälimiste märkide järele wõisarwata, et see üliõpilase Holodnjaki furnukeba on. Kui professor fuma tuli, tundis ta fa ära, et see tõõpoleft tema poeg on. Ja fäis kõim korda poja furnukeba waatamas. Sealsamas olid ka teised furnukehad. Mõned neist olid rõõgetesse ära furnud. Emale, fes Krimmis terwist parandamas, ei antud poja furmast teada.

Aga feal tuliid maikuu esimesel poolel professori juures haigusemärgid nähtawale. Ta nägu löi paistetama ja keha-foojus tõusis 39 kraadi peale. Haigeft peast eksaminecris ta weel üliõpilafi. 12. mail oli ta alles eksamil, aga 13. mail ei faanud ta enam liikama. Sui arstid kutsuti, selestafid nad, et professor on rõugetesse haigeks jäänud, 19. mail suri ta ära.

Professor Holodnjaki elulugu on oma kõhajt õige huwitaw. Ta on alamohwitseri poeg ja noores põlwes oli ta lihtne raudteetööline.

Riigiwolikogu.

Posti- ja telegrafiwalitsuse eelarwe.

Peale sõjamiste asjade ministeriumi eelarwe arutamisst ajuti 22. mail posti- ja telegrafiwalitsuse eelarwet arutama.

Muranowi kõne.

Sotsialdemokrat Muranow toob postiametnikkude elust nõtusi, mis tõendawad, kui wiletsas seifukorras ifeäranis wõikfemapalgalised teenijad wiibiwad.

Selle järele rõõgib kõneleja ühendusest, mis postiwalitsusel politseiliste ajutustega on.

Mustad kabinetid.

Mustad kabinetid, tähendab kõneleja, on Wenemaal kõigile tuntud. Kirjade sisu järelesuurimiseks on postkontorites sellekohased ruumid. Kirjasid ei wõeta mitte ainult sõõndarmiwalitsuse, politseidepartemangu ja kuberneride käsul lahti, waid wõikestes linnakestes annab iõgesi isprawnik käsu.

Ebasõõ toob kõneleja ette, et Trepow olewat iõgesi lahtiwõetud kirjade peale oma käsud kirjutanud: antori ja kirjasaatjat kinni wõtta ja wangi panna.

Nende isikute nimekirjas, kelle kirjad läbi tulewad waadata, ei ole mitte ainult lihtfurelikud, waid ka wõeraste riikide esitajate nimed, niisama ka riigimeeste ja nende armukeste nimed. Näitusõeks leidis Lopuhin, kui ta seale Plehwre tapmiist wiimase kirjad läbi waatas, oma kirjadest täielikud ärakirjad.

Kes teab, wõib olla, on siõemiste asjade ministri Makakowi lauasahtlis praegu ka peaministri Kokowtsowi kirjade ärakirjad. (Naer).

Kõneleja loeb selajafe käfukirja siõu ette, mis politseile ja sõõndarmikorpusele luba annab kirjasid läbi waadata, ja lõpetab oma kõne üleskutsega miitsugusele ajutusele. mis sõõndarmiwalitsuse jaoskonnaks on muutunud, raha mitte lubada. (Kõtepl. pahemal p.)

Demtshenko kõne.

Siiewi saadik, rahwuslane Demtshenko leiab, et peaiiiii siin mitte postiwalitsuse, waid üleüldise walitsuse rahaasjanõõse politiikas seisab. Peale wiimanomopoli annab sõõl ja telegraf õõige fuuremat sõõstulekut. Riiklisest politiikast seisuõõhalt ei ole see mitte õõgugi õõge. Ei tohi posti ja telegrafi peale kui sõõstuleku allika peale waadata. Ei tohi postiwalitsust õõndida teenijatest mahla wälja rõõstama.

Selle järele toob ta puudusõõ ette, mis postiwalitsusõõs enestes walitsewad.

Walitsuse esitaja kõne.

Pika kõne peab posti ja telegrafi peawalitsuse ülem Sewastjanow. Ta tõendab, et ametnikud kõik teha püüawad mis wõimalik, et posti ja telegrafiõaoskõõndasõõ riigis ajutada, ametnikkude arwu fuurendada tariifi wähendada ja ametnikkude palkasõõ tõsta.

Ametkond ei ole mitte naisterahwaste waastu. Kuid kõgemule põhjal arwab ta et naisterahwaste töö wähem wiljakas on kui meesterahwaste oma. Naisterahwad teewad õõgedamine wigasõõ ja paemutwad endõõ wähem distõõplini alla kui meesterahwad. Ühe õõnaga: meil on praegu neiude pärast, kes postiõõutustes teenimad, rõõkeste õõkeldusõõ. Kui aga nende asemel weel daamed teekõõd, siis lähefõõd need õõkeldusõõ õõdawärt fuureks, et terwe ametkõõd korratusõõs õõttuks.

Kõneleja palub posti ja telegrafi ametnikkude abielu küünude ametkõõna siõemiste korraldusõõ küünuste jätta, sest et sellesõõ ei ole miõskõõgust riiklist tähtõõst.

Talupoegade grupe teadaandmine.

Peterburi kubermangu õõadik Jewfejew arwustab posti- ja telegrafiwalitsuse tegewust. Õõtu-Europas waadataõõe posti ja telegrafi peale kui ühiskõõnõõise ajutuse peale, meie juures aga üksiõõ ettewõõtja õõisukõõhult. Õõtu-Europas õõpitakse wõikõõe kõõuga, meie juures püüdtakse posti ja telegrafi õõõõ

tuda värgnewa fuure-wee ajal, et mõnedki waeste kalameestemajad kewadisest jääst ja lainetest ära purustatakse ja ära uhutakse.

-x. **Kõsell.** Alawerest. Wäike waras. Sõmera küla leidis talwel kuünlapõema aegu 12-aastane poisikene kwikangrust karbi üle 300 rubla rahaga. Poisi peitmud raha lauta sõnnikusõõr, kuid pole pärast enam sealt üles leidnud. Kewadel hakanud peremees oma raha kadumise üle kurtma. Wäike waras lõõnud pärast weel peremehe taskust 5 rubla raha üle ja võtnud selle rahaga uurt. Seda märgatud. Hakatud poisi sõhtlustama. Poisi tunnistanud wimaks oma süü üles ja raõkinud ka oma talwist raha leidmist. Sõnnik olnud laudast wälja weetud. Nõstatud põld küll mitmele korrale wõõrnõkkega läbi, aga raha jäi kadunuks. Poisile saadetti taviga Tallinna, kuit teda oma walda. Stukemale, saadetakse. Wanemaid ei üttle poisi omal olemat, kooliõ ei ole käinud. Ta oli peremehe juures karjapoisiks. Huwitaw on, et weel inimesi leidub, kes raha kiwi-kangrutesse peidamad.

J—k. **Karjast.** Rattasõõitjate hoolimatus. Mõned rattasõõitjad meie pool on sedawõrt hoolimatad, et nad jugugi ette ei waata, kas sõidamad inimestele selga ehk hobusest mõõda sõites kohatawad nad hobuseid nii, et need ühes wankriga kraawi küppawad ja wankri ära purustamad. Nii sõitnud kergi kahest naisterahwast ilma märguandmata mõõda, nii et naiste hobune kohkunud ja sõitjad ühes wankriga kukerfuuti kraawi wõisanud. Naised saanud õige rõõsteste wiga. Rattasõõitja tormanud oma teed edasi selleest hoolimata, mis tagajärjed kraawiinimesilt wõisid olla. Teises koha s õõtnud keegi poisike ühele elatanud eidekesele tagant selga.

— Soolahindadest. Sool, mis läinud talwel ja kuni suamaale meie kaupmeeste käeling õõrges hinnas oli, selleest hoolimata, et kaupmehed soolapuuda 22—24 kopikaga sõõstid, kuna tje puuda 50—60 k. eest wälja müüsid, on jällegi edawamaks läinud sel teel, et ühisuste poed Riiast soola tellisid. Riiiis maksab soolapuud poodides igal pool 40 kop.

J-r. **Karjast.** Wabrik jääb wist ehitamata. Läinud sügisel tellisid mõned Tallinna rahamehed Tritgi mõõja piirkonnast eneste tarbeks aga rendi peale tüki maad, kuhu nad teiskwimawabriku pidid peale tegema. Wabrik pidi aurujõul käima ja õige suurel wõitil töötama hakkama. Saarlased rõõmustasid juba, et warsti hakkab ema lähedalt telgsõma saama, kuna selleest ehtsõmatterjalist siin alati puudus on ja neid kiwi kangemalt tuleb sõõe wedada. Nüüd on aga kuulda, et Tallinna meste ettewõtteet seda tahtu et tahtwat midagi wälja tulla. Mõnedatõõe, et tarwitsõit faktisõ kõõu ei saadawat. — Mõtmed on siin katseid teinud kõõtji telgsõma teha, kuid talumeestel et jatku selleks metsa, kuna mõõsad jälle tööliste puudusel asjaga walmis ei saa. Nõõdajama, nagu telgsõwideet, on meil ka lubjaõ puudus. Ennemalt tehti seda Muõtjala kihelkonnas wea igas weres, kuna Metsküülas suuremal mõõdul lupja põletati, nüüd aga Muõtjala mehed, peale paari tüfu, enam lupja ei walmista ja Metsküla lubjaahi seisab waremetes.

J-son. **Kergult.** Kaubatarwitajateühisõõ kauplõõ wastu puuawad juõsed erakaupmehed sellega õõbutõõstõõd teha, et nad õõgõõ selestawad, nagu ei tõõõõ ühtõõ õõõrastele, ja. o. mõõõ-õõõõõ

J. & P. Parikas'te fotografia, Kuninga uul. nr. 1
Ärituunid kella 9—6, pühap. kella 12—3. Uuenäätted ateljees ehk tellija kodus ettekeatamise peale igal ajal.

Kuulutus.

Tallinna linnawalitsus teatab publikumile, et linna elektri keftjaam neil päewil oma

tegewust algab

Selle tõttu, et kaablid, millede kaudu woolu edasi antakse, uulitsatel mitte sügawale ei ole pandud ja peenikese teraswõrguga ümbritsetud on, mida wäga kergeste läbi lõigata ehk raiuda wõib,

hoiatab linnawalitsus isikuid,

kellel uulitsakawamisega ehk teistfuguste maatöödega tegemist on, et nimetatud wõrgu läbiraiumine mõõdapealsemata furnawa tagajärjega on. Nõisfuguste juhtumiste ärahoidmiseks peab igafuguste maatööde korral igakord sellekohane **kirjalik luba** linna elektri keftjaama walitsuse poolt olema.

Tallinnas, 24. mail 1913.

№ 3663. Linnapea **W. Lender.**
Linna sekretär **E. Dolf.**

Einelaua rendileandmine.

Tallinna uue Eesti teatri ja kontserdimaja einelaud antakse enampakkumise teel rendile. Pakkumisest ofawõtjalt palutakse fellekohaseid ettepanekuid kirjalikult mitte hiljem kui 20. juunini 1913. a. teatri juhatusele Tallinnasse saata, kelle läest ta lähemaid tingimiji teada wõib saada. Uue teatri ruumid kui ta teatri tegewus awatakse läesolewa aasta augustikuul pidulikult. Adr.: Tallinn, Eesti teater „Estonia".

Wiinapõletajate kursus

Tartus 8.—25. juulini 1913

Eraõlikooli ruumides, Tallinnamaa läär mite tehniferi inf.-tehn. **A. Waeberi** juhatusel, inf.-tehn. **K. A. Grünewitshi, J. Eiśleri, S. Kahu, W. Karpi** ja teiste kaasabil Wene ja Eesti keeles. Kõrgema ja füüsilise õile loeb Wene ja Eesti keeles stud. **J. Depman.**

Kursuse maks on eneline. **15 rbl. wana liikmetele, 20 rbl. uutele** ja **10 rbl. neile,** kes kursusest teist korda osa wõtawad.

Piritutse-tõõstuse **raamatupidamist** õpetatakse 5 rbl. iseenesest eest **J. Eiśleri, W. Karpi** ja **K. Grünewitshi** poolt.

Ülesandmisi wõetakse wastu ja diendatakse B.-E. Wiinapõletajate seltsi asju seltsi **büroos, Tartus** (Rüütli uul. nr. 4, J. Mälo trükikoja).

B.-E. Wiinapõletajateseltsi peakoosolek

on kursuse lõpul 25. ja 26. juulil 1913.

Poisid ja tüdarlapsed

(12-aast. wanadusest) ja wanemad wõimad teed leida Balti puuwilla kedramise- ja kudumisewabrikus.

!Maalrid!

Teil on praegu töödega rutt ja et Wenemaa wabrikus walmistatud **schablonid** poole odawamad on kui wäljamaa omad ja tõusmad ka tui oma tehtud, siis rutate nõüd ostmiseg. Neid on **Tallinnas** saada ainult

G. Pihlaka kaubamajas,

Eesti pangamajas nr. 5, Saani uul.

10,000 PAKKI HINNATA!

RHEUMATISMUST WÕIB LIHTSA ABINÕUGA TERWEKS ARSTIDA, MIDA TEJE ILMA ÜHTEGI KOPIKAT WÄLJAANDMATA PROOWIDA WÕITE. ON PALJU KORDASID 30—40 AAST. KESTWAT HAIGUST PARANDANUD.

KUJUTUS nr. 1. Terwe inimese puusaluu ee lõikiw, taewakarwa sisine (Wasta kujutust nr. 2).

Lõ Põhjusmõtte järele, „et nägemine uskumist tähendab", soowitab M. E. Trayser Londonist igaühte oma rheumatismust parandawat rohtu enese kulul proowida. Selleks ostarbeks tahab tema 10,000 hinnata pakki nende inimeste hulgas ära jagada, kes temale oma adressi saadawad. Herra Trayser on kõik rheumatismuse piinad ja walud läbi teinud, on kõik tuntud abinõused tarwitanud ja ei leidnud ometigi kõigewähemataki abi.

Mõnikord oli tema nõnda abta, et morphiumi sisse wõttis ja kausse arstimise järele andis ennast lootust kaotades saatuse hooleks. Tema hakkas rheumatismuse põhjusesid uurima ja paljude katsete järele leidis ta kokkuseade, mis teda täieste parandas. See awaldas tema terwe kehapeale nii head mõju, et ta oma ueste leitud arstimise abinõu „Trayser" nimetas. Tema sõbrad, sugulased ja naabrid, kes rheumatismust põdesiwad, saiwad kõik lähemal ajal terweks, ja herra Trayser otsustas oma abinõu terwele rahwassoole ilmutada. Tema leidis selle ülesande wäga raske olewat, sest igaüks oli peasegu sada ehk rohkem abinõu katsunud ja selle tagajärjel kudagi uskuda ei tahtnud, et rheumatismust parandawat rohtu üleüldse saadawal oleks. Seal kirjutas üks wana herra Lieverpolist, et kui kui herra Trayser proowi saadaks, tema siis seda katsuda tahaks, sest et tema nelikümmendüks aastat kannatanud ja kõik oma waranduse arstide ja rohtude eest wäljaandnud olla, ei tahta tema enam midagi osta, seni kuni teaks, et see midagi wäärt oleks. Proow saadeti, tema ostis rohkem ja mõju oli imestamise wäärilise. Tema sai üsna terweks. See wiis herra Trayseri uue mõtte peale ja sellest ajast alates saadab tema igaühele hinnata proowipaki, kes seda nõuawad. See parandas herra Peeter Keller'i, Mandrovos, Odessa kreisis, peale 32 aastase kannatamise. Proua Bertha Behnke Riias kannatas 15 aastat seda puuarikast haigust ja sai „Trayseri" läbi jälle üsna terweks. Herra Dr. Amt. Mlcoch, Toppas, kannatas 35 aastat ischia all, ja sai sellest haigusest terweks rawitsetud. Gerossim Iwanowits Samojlowitsch Krasnojarskis lenisei kubermangus, kannatas 8 aastat rheumatismust ja wõlgneb oma terweksaamist „Trayseri" rohule. Herra K. Tuks, Tamassowis, Petrika kubermangus, kannatas 7 aastat rheumatismust ja peasis „Trayseri" läbi surmast. Herra P. E. Klotschkow, Kremenetsis, Harkowi kuberm., paranes peale kauaaastast põdemist täieste. Herra P. J. Romanow, Dmitrow, Moskwa kuberm., kannatas 3 aastat ja 4 kuud rheumatismuse all, sai ka täieste terweks. Tuhandetes teistes juhtumistes on mõju niisamasugune olnud. On paljudel kordadel awitanud, kus haigemajad, rohud ja arstikunst midagi ei wõinud, nende hulgas ka mõnda 75 a. wanust inimest. Herra Trayser saadab proowipaki täieste hinnata igale selle lehe lugejale, sest tema soowib, et hea õnn igaelõhele osaks saaks. See on tähelepanemisewäärilise abinõu ja ei ole mingisugust kahtlust selle üle, et tema mitte iga rheumatismuse juhtumist ei parandaks, üksköik kui suur see haigus oleks.

KUJUTUS 2. Rheumatismi põdejo puusaluu, rheumatismu se kihwti läbi rikutud on üsna kollane ja konarik.

Herra Trayseri täielik adressa on: —

M. E. TRAYSER, № 604 Ranger House Shoe Lane, E. C., London, England.

Olen tagasi jõudnud.
Kõnetunnid 11—12 ja 3—4.
Kõnetraat 7-60.

Dr. A. Lüüs.

Dr. M. Klompus

Wäike Karja uul. nr. 1, end. Pfaffi majas. Telefon 656.

Wõtab naha- ja fuguhaigeid wastu kella 12—1 e. l. ja 5—8 õhtl. Arstimine prof. Ehrlichi preparatiga 606 ja 914. 3113

Hambaarst
Adele Ruus
Eesti pangamajas,
Saani uul. nr. 6, t. 5. Kõnetunnid kella 10—1 e. l. ja kella 4—6 p. l.

Dr. J. Israelsohn.

Wõtab läkkuju haigeid, iseeranis naha- ja fuguhaigeid (Siffilis arsim. 606—914) wastu. Kõnetunnid igapäew kella 9—11 e. l. ja 7—9 õhtl. Suur Tartu maant. nr. 4 t. 3. 2807

Schofferite kool

infenceride juhatusel. Õpetatakse lühitele ajaga õõtma. Maks õpetuse eest 85 r., wõib ka jaokaupa maksta. 2226

Haraŭъ Гаражъ
СПБ., Вознесенскій пр. 3, тел. 527-00.

Narwa linnas, „Wõitleja" seltsimaius algab 5. juunil

keedu- ja majapidamisekursus

pr. A. Tanubaumi juhatusel.
Ülesandmisi wõtab „Wõitleja" õõnom wastu. 2996

Ultõpilane (end. teoliõpetaja) wõtab õpetada

algkooliõpetaja eksami

wastu. Maks grupede wiisi wõimalusi odaw. Uue Kalamaja uul 34, kort. 1. H. Roos. 3133

Wiisakas neiu,

teile! kaupluses olawalt on ja lohalitud leeled müstasb, wõib **maal raamatukaupluses tõhta leida.** Kaubategemine iilitisi. Pakkumised kirjalikult ühes iilitsefe eluloo kirjedusega 1. l. t. „1001" all.

Korralik üksikteenija

wõib ennast teotada Müürimahe uul. nr. 33, krt. 9. 2820

Wilnuud kopperijat

ehk **kopeerijannat** on tõhe tarwis Haapsalu, kodramise 3. Grünthal.

Kohalik ärr otsib noori

haritud naisterahwast

päewas kahets tunnis kaasaste. Ülesandmised Sakla teeles, ühes nõuadusega, palgandõudmise ja päewapildiga, ära anda l. l. tal. **„35 B."** all.

Ajakirjanik,

täielik wõimelisega, soowib Eesti ajalehted-toimetusteele ajetõitjaks 1—1½ tunu peale tõimetusleftimete fumepuhtusi korral 1. juunilta ehk fuurimõõtu meretanda ehk Soome. Diiw jõrelsaatuja leitkooli õpeasjus, iseeranis teeltes. Haridus gümn. 6 kl. Pakkum. saata: Юрьевъ, Лифл., poste restante „B. R. p.

Kainet kedrajat
on tarwis Proffi willawabrikusse Wõhmas. Palk tuni 18 rbl. tuus priti ülespidamisega.

Dd. kat (kainet poissmeest)
on tõhe tarwis Eestimaa Kõrtsi ühelõiste wõrtjupatigs Mõgaliini uul. lõpul nr 28. Palk: 15 rbl. tuus ja priti ülespidamine. Direktor.

Töö-mehed

leiawad teetwat teenistust

Markel M. Makarowi

juures, Narwa maant. nr. 27.

Kõige ülemad ülemad Mõtte ja Kõrgemad ülemad Mõtte ja Kõrgemad ülemad Mõtte ja Kõrg